

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Zoologická zahrada Ústí nad Labem, příspěvková organizace**, se sídlem Drážďanská 23, Ústí nad Labem, zastoupené JUDr. Lubomírem Pánikem, advokátem, se sídlem Masarykova 43, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 24. 11. 2009, č. j. 2912/09-1300-500853, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 1. 2014, č. j. 15 Af 9/2010 - 88, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 15. 4. 2008, č. j. 105446/08/214913/7245, byla žalobkyni vyměřena daňová povinnost na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2006 ve výši 679 Kč oproti nárokovanému nadměrnému odpočtu ve výši 1 713 457 Kč. Finanční ředitelství v Ústí nad Labem k odvolání žalobkyně rozhodnutí finančního úřadu změnilo rozhodnutím ze dne 24. 11. 2009, č. j. 2912/09-1300-500853, a zvýšilo žalobkyni daňovou povinnost na 3576 Kč. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem (dale též „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. Současně navrhla přiznat kasační stížnosti odkladný účinek s odůvodněním, že částky řešené v platebním výměru a následně v soudním řízení jsou pro ni nepředstavitelně vysoké. Pokud by stěžovatelka byla zavázána tyto částky uhradit okamžitě, tedy bez odkladného účinku, znamenalo by to pro ni nejen ohrožení jejího současného provozu, ale i likvidaci buď celé zoologické zahrady, nebo její části. Na provoz nemá rezervy a ani současná situace zřizovatele neumožňuje poskytnout stěžovateli dodatečné prostředky na provoz. Stěžovatelka dále uvedla, že na podporu žádosti doručí potvrzení a stanovisko

zřizovatele, nicméně i z předloženého správního spisu podle ní vyplývá poměr doměřené daně k nákladům na provoz zoologické zahrady.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována atd.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 1506/11, dostupné z <http://nalus.usoud.cz>). Účelem institutu odkladného účinku je totiž (obdobně jako u předběžného opatření) dočasně upravit právní postavení účastníků řízení. U pravomocných rozhodnutí orgánů veřejné moci (ať už se jedná o rozhodnutí správního orgánu nebo soudu) platí presumpce správnosti, a nic by tedy zpravidla nemělo stát v cestě jejich výkonu či faktickému naplňování.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění výše uvedených zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionality újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Při posuzování žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel z údajů obsažených v soudním a správním spisu, jakož i z dokumentů předložených stěžovatelkou v souvislosti s rozhodováním zdejšího soudu o odkladných účincích dalších kasačních stížností stěžovatelky, vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 Afs 21/2014, 1 Afs 22/2014 a 5 Afs 23/2014, ve věcech žalob proti obdobným rozhodnutím žalovaného.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud hodnotil, zda právní následky rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 24. 11. 2009, resp. výkon tohoto rozhodnutí, mohou pro stěžovatelku znamenat újmu ve smyslu § 73 s. ř. s. Stěžovatelka svá tvrzení o nepoměrně větší újmě staví na hypotéze, že pokud by byla nucena dlužné částky daně z přidané hodnoty neprodleně uhradit, mohlo by to ohrozit její současný provoz a hrozila by její úplná či částečná likvidace. Z návrhu rozpočtu stěžovatelky na rok 2014 je zřejmé, že stěžovatelka odhaduje náklady na svůj provoz v roce 2014 ve výši 44 835 000 Kč, přičemž Zastupitelstvo města Ústí nad Labem schválilo dne 5. 12. 2013 příspěvek na její provoz v roce 2014 ve výši 27 335 000 Kč. Platebním výměrem Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 15. 4. 2008 byla stěžovatelce oproti nárokovanému nadměrnému odpočtu ve výši 1 713 457 Kč vyměřena za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2006 daňová povinnost na dani z přidané hodnoty ve výši 679 Kč. Rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 24. 11. 2009 byla vyměřená daňová povinnost zvýšena na 3576 Kč. Výši dlužné daně v řádu tisíců korun lze hodnotit jako zanedbatelnou ve srovnání s předpokládaným ročním rozpočtem stěžovatelky, neboť předpokládané výdaje na její provoz v roce 2014 se pohybují řádově v desítkách milionů korun. Tvrzení stěžovatelky o možnosti vzniku újmy v důsledku realizace napadeného správního rozhodnutí, která by mohla vést až k ukončení jejího provozu, proto Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Citelné dopady na finanční situaci stěžovatelky mohla mít skutečnost, že jí za dané zdaňovací období nebyl přiznán nárokovaný nadměrný odpočet ve výši 1 713 457 Kč. Stěžovatelka by ovšem ani odložením účinků zamítavého rozsudku krajského soudu či účinků žalobou napadeného správního rozhodnutí nedosáhla toho, aby jí byl nárokovaný nadměrný odpočet přiznán. Přiznáním odkladného účinku by tak mohly být nanejvýš odloženy účinky napadeného správního rozhodnutí, což by vedlo k odložení splatnosti dlužné daně. Částka vyměřené daně však v hospodaření stěžovatelky nepředstavuje významnou položku, jejímž uhrazením by stěžovatelce mohla vzniknout újma předpokládaná ustanovením § 73 s. ř. s. Popisovaná hrozba spočívající v zastavení či omezení provozu stěžovatelky v důsledku napadeného správního rozhodnutí tak s odkazem na výše uvedené není reálná.

[9] Stěžovatelka tedy neprokázala, že by jí následky žalobou napadeného rozhodnutí či rozsudku krajského soudu přivodily nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Za této situace již není třeba hodnotit otázky rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížností zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu